

**Roles of Parents in Taking Care of Students in Basic Educational
Institutes, Banphai Muang Pia Network Center
Under The Office of Khon Kaen Primary Educational Service Area 2**

Thanaporn Phetsombat^{1*}

¹Mahamakut Buddhist University, Isan Campus, Thailand

*Corresponding author. E-mail: Kruaum04@gmail.com

ABSTRACT

The purpose of this research is to study and compare the role of parents in caring for students in basic educational institutions. Ban Phai Mueang Pia Network Center Under the jurisdiction of the Khon Kaen Primary Educational Service Area Office, Area 2. The sample group consisted of 319 parents of students. The instrument used to collect data was a questionnaire. The reliability value for the whole version was 0.98. Statistics used in data analysis include percentage, mean, and standard deviation. and analysis of variance to compare F values (F-test, One-way ANOVA) The results of the research found that 1) The role of parents in caring for and supporting students in educational institutions. network center Ban Phai Mueang Pia Under the jurisdiction of the Khon Kaen Primary Educational Service Area Office, Area 2, both overall and each aspect are at a high level. 2) Results of comparing the role of parents in caring for and helping students in basic educational institutions, Ban Phai Mueang Pia Network Center. Khon Kaen Primary Educational Service Area Office, Area 2, classified by overall and individual occupations. Parents of students have different roles.

Keywords: Role, Student Parents, Student Care and Assistance

บทบาทของผู้ปกครองนักเรียนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพีย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

ธนาพร เพชรสมบัติ^{1*}

¹มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาเขตอิสาน ประเทศไทย

*Corresponding author. E-mail: Kruaum04@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพีย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียน จำนวน 319 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบค่าเอฟ (F-test แบบ One-way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพีย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพีย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำแนกตามอาชีพ โดยรวมและรายด้าน ผู้ปกครองนักเรียนมีบทบาทไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: บทบาท, ผู้ปกครองนักเรียน, การดูแลช่วยเหลือนักเรียน

© 2021 BRJ: Bodhisastra Review Journal

บทนำ

การจัดการศึกษานั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย รัฐบาลในทุกยุคทุกสมัยล้วนมีจุดมุ่งหมายที่มีแนวคิดการจัดการศึกษาที่เป็นอย่างเดียวกันคือการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีการดำรงชีวิต ที่เป็นสุขตามความมุ่งหวังของสังคมโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 6 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา มีความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และแนวการจัดการ ศึกษายังได้ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคน โดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน มีการพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพในการจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้คุณธรรมและปฏิบัติตามหลักคำสอนของพระพุทธศาสนากระบวนการเรียนรู้และบูรณาการ ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเรื่องความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ต้องให้ความสำคัญ โดยทั้งนี้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้รู้จักการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหา ให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่พึงงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ในทุกรายวิชา อีกทั้งยังต้องมีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชน

ทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ นอกจากดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ก็นับว่าเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสภาพของสังคมในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544)

กรมสุขภาพจิตและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ตระหนักถึงความสำคัญที่จะต้องมีการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้กระบวนการดำเนินงานเป็นระบบมีความชัดเจน จึงได้มีนโยบายและกำหนดยุทธศาสตร์ในการที่จะดำเนินการสร้างระบบภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็งให้โรงเรียนจัดดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเร่งแก้ปัญหาสารเสพติดและเพศศึกษาในโรงเรียน โดยประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับผู้ปกครอง วัด และชุมชน นโยบายดังกล่าวสถานศึกษาจะต้องดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่องอย่างใกล้ชิด โดยการสังเกตพฤติกรรมต่างๆ อยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้สามารถทราบความเปลี่ยนแปลงและสามารถหาวิธีการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาได้ทันการณ์ ฉะนั้นการดำเนินงานตามกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกัน และการแก้ไขปัญหาและการส่งต่อ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) จึงเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดเพื่อรองรับการประกันคุณภาพ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่สามารถรับการตรวจสอบประเมินการดำเนินงาน ได้ทุกขั้นตอน ที่เห็นเป็นรูปธรรม สามารถประเมินคุณภาพของนักเรียนที่เกิดจากผลการดำเนินงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคุณภาพของครู ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการได้เป็นอย่างดี

การดำเนินงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ครูประจำชั้นและหรือครู ที่ปรึกษานับเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งที่จะสามารถดูแลกำกับ ติดตามนักเรียนอย่างใกล้ชิด ในขณะที่เดียวกันผู้ปกครองนักเรียนก็มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าครูประจำชั้นและหรือครูที่ปรึกษาที่จะต้องดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิดเช่นกัน เนื่องจากนักเรียนที่กำลังเรียนในระดับประถมศึกษา ตอนปลาย หรือระดับมัธยมศึกษาเป็นวัยที่เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านพฤติกรรม อารมณ์และสังคม อันอาจนำไปสู่การเกิดปัญหาที่รุนแรง ยากที่จะบำบัดรักษาได้ หากไม่ได้รับความช่วยเหลือป้องกัน ดังนั้นโรงเรียนและครอบครัวจึงมีบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างสำคัญยิ่งในการดูแล แนะนำ สั่งสอนฝึกฝน กล่อมเกล่า และจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เหมาะสม ตลอดจนจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาการของนักเรียนให้เติบโต เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านความคิด ความสามารถ ความมีจิตวิญญาณเป็นของตนเอง สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 8 ที่กำหนดว่า การจัดการศึกษาให้ยึดหลักให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จะเห็นว่าการดำเนินงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นแนวทางในการบริหารงานในสถานศึกษาในอันที่จะส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรการศึกษาการมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การดำเนินงานในการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปตามความมุ่งหวัง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพีย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และเกิดผลดีต่อเยาวชนของชาติต่อไป กล่าวคือในการจัดการศึกษาต้องการส่งเสริมให้บุคคล ครอบครัวและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ฉะนั้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีความสำคัญยิ่งที่จะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับครูประจำชั้นและหรือครูที่ปรึกษา เพื่อช่วยกันพัฒนานักเรียนซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าสูงที่สุดเหนือกว่าทรัพยากรอื่นใดให้เป็นผู้ที่มีความสามารถรู้จักเข้าใจดูแลช่วยเหลือตนเองและพึ่งตนเองได้ ตลอดจนสามารถดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าทั้งต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติได้อย่างมีความสุข(กระทรวงศึกษาธิการ, 2544)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่าย บ้านไผ่เมืองเพีย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และเกิดผลดีต่อเยาวชนของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำแนกตามอาชีพ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยสำรวจ (Survey research) โดยมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำนวน 1,871 คน โดยแยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

กลุ่มตัวอย่าง การกำหนดขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มประชากร ได้แก่ผู้ปกครองนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำนวน 319 คน ซึ่งได้มาโดยกำหนดขนาดโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratied Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็น

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองนักเรียนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแนวคิดของ Best & Kahn (1993 : 313, อ้างถึงในสุพจน์ เบญจามฤต, 2542) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับบทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

5	หมายถึง	มีบทบาทอยู่ในระดับ	มากที่สุด
4	หมายถึง	มีบทบาทอยู่ในระดับ	มาก
3	หมายถึง	มีบทบาทอยู่ในระดับ	ปานกลาง
2	หมายถึง	มีบทบาทอยู่ในระดับ	น้อย
1	หมายถึง	มีบทบาทอยู่ในระดับ	น้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้าน โดยเทียบเกณฑ์การแปลความหมายระดับค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2553) ดังนี้

4.51 - 5.00	มีบทบาทอยู่ในระดับ	มากที่สุด
3.51 - 4.50	มีบทบาทอยู่ในระดับ	มาก
2.51 - 3.50	มีบทบาทอยู่ในระดับ	ปานกลาง
1.51 - 2.50	มีบทบาทอยู่ในระดับ	น้อย
1.00 - 1.50	มีบทบาทอยู่ในระดับ	น้อยที่สุด

3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองนักเรียน 7 ด้าน คือ 1) บทบาทในการให้การศึกษา 2) บทบาททางด้านเศรษฐกิจ 3) บทบาทการให้ความรัก 4) บทบาทในการป้องกันให้ความปลอดภัย 5) บทบาทในการสนับสนุน 6) บทบาททางด้านศาสนา 7) บทบาทในการอุทิศเวลา

2) นำผลการศึกษาจากข้อ 1 ไปสร้างแบบสอบถาม โดยการนำเอาแบบสอบถามของ วิจิต นิ่มนวล (2547) มาปรับปรุงแก้ไข

3) ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบพิจารณาความครอบคลุมเนื้อหาและความเที่ยงตรงของคำถามแต่ละข้อ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of Consistency) โดยใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

- +1 สำหรับข้อความที่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ระบุไว้
- 0 สำหรับข้อความที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ระบุไว้
- 1 สำหรับข้อความที่แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ระบุไว้

4) นำแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองในการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน ได้ค่า (IOC) ระหว่าง 1.00 แล้วนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพต่างกันที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือโดยหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .352 – .856

5) นำแบบสอบถามแต่ละข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก (Discriminating index) ตามเกณฑ์ที่ต้องการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของคอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.97

6) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปโดยการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) วิเคราะห์บทบาทของผู้ปกครองในการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา ศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพีย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ทั้งโดยภาพรวม รายด้านและรายข้อโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์แปลความหมาย (บุญชุม ศรีสะอาด, 2535) ดังนี้

4.51 - 5.00	มีบทบาทอยู่ในระดับ	มากที่สุด
3.51 - 4.50	มีบทบาทอยู่ในระดับ	มาก
2.51 - 3.50	มีบทบาทอยู่ในระดับ	ปานกลาง
1.51 - 2.50	มีบทบาทอยู่ในระดับ	น้อย
1.00 - 1.50	มีบทบาทอยู่ในระดับ	น้อยที่สุด

3) วิเคราะห์เปรียบเทียบ บทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำแนกตามอาชีพ โดยใช้ F-test แบบ (one way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe')

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. บทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

บทบาทของผู้ปกครองนักเรียนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่ผู้ปกครองมีบทบาทมากที่สุดคือ บทบาทด้านเศรษฐกิจ รองลงมา คือ บทบาทด้านสันติภาพ การ บทบาทด้านศาสนา บทบาทด้านการให้ความรัก บทบาทด้านการป้องกันให้ความปลอดภัย บทบาทด้านการให้การศึกษา บทบาทด้านอิทธิพล ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้าน ปรากฏดังนี้

ด้านการให้การศึกษา ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทมากที่สุด คือ อนุญาตให้นักเรียนไปทัศนศึกษากับทางโรงเรียน และให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน เมื่อมีการจัด กิจกรรมทั้งในและนอกโรงเรียน รองลงมาคือ ส่งเสริมให้นักเรียนติดตามข่าวสารสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ส่วนข้อที่ผู้ปกครอง มีบทบาทน้อย ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนพิเศษเพิ่มเติมทั้งในและนอกโรงเรียน

ด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทมากที่สุดคืออบรมสั่งสอนนักเรียนให้รู้จักประหยัดและอดออม รองลงมา คือ หารายได้มาใช้จ่ายสนองความต้องการพื้นฐานในครอบครัวเกี่ยวกับอาหารเครื่องนุ่งห่มที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทน้อยที่สุด คือ ส่งเสริมให้นักเรียนรับทุนการศึกษาจากทางโรงเรียนหรือหน่วยงานอื่น

บทบาทด้านการให้ความรัก ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทมากที่สุด คือ ดูแลความสะอาดด้านร่างกายของนักเรียนจัดหาเครื่องแต่งกาย และดูแลการแต่งกายให้เหมาะสมกับวัยและโอกาส รองลงมาคือดูแลความสะอาดด้านร่างกายของนักเรียนดูแลจัดหาเครื่องแต่งกายและดูแลการแต่งกายให้เหมาะสมกับวัยและโอกาส ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทน้อยที่สุด คือ ให้คำแนะนำในการแสดงออกด้านอารมณ์ พฤติกรรมกับบุคคลอื่นและบุคคลในครอบครัว

บทบาทด้านการป้องกันให้ความปลอดภัย ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทมากที่สุด คือ ดูแล คัดกรองนักเรียนให้มีความปลอดภัยจาก ภัยอันตราย อันเกิดจากการเที่ยวเตร่ การขับซี่ยวดยานพาหนะ การทะเลาะวิวาท การพนัน และประพฤติดนทางชั่วสาว รองลงมา คือ ดูแลนักเรียนไม่ให้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือสิ่งเสพติด อื่นๆ ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทน้อยที่สุด คือ ไปพบแพทย์เพื่อตรวจสุขภาพประจำปี

บทบาทด้านสันติภาพ ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทมากที่สุด คือ หาโอกาสออกไปรับประทานอาหารนอกบ้านเป็นครอบครัว รองลงมา คือ สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลในครอบครัวหรือญาติพี่น้อง ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทน้อยที่สุด คือ ส่งเสริมให้นักเรียนออกกำลังกายโดยการเล่นกีฬาในลักษณะครอบครัว

บทบาทด้านศาสนา ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทมากที่สุด คือ พานักเรียนเข้าวัด ไหว้พระ ฟังธรรม รองลงมา คือ อบรมสั่งสอนให้นักเรียน

กระทำแต่ความดีตามแนวทางศาสนา ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทน้อยที่สุด คือ พานักเรียนไปทำบุญในวันสำคัญทางศาสนาหรือวันอื่นๆ

บทบาทของด้านการอุทิศเวลา ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทมากที่สุด คือ กำกับดูแลและแนะนำเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน รองลงมา คือ สอบถามทุกข์ สุข และให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นหรือมีผลต่อตัวนักเรียน ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทน้อยที่สุด คือ ประสานงานกับโรงเรียนเกี่ยวกับการรายงานผล ด้านสุขภาพของนักเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพีย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำแนกตามอาชีพ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองโดยภาพรวมและรายด้านมีบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพีย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 โดยรวม อยู่ในระดับมากทั้งนี้เพราะว่าด้านการให้การศึกษาพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทมากที่สุด คือ อนุญาตให้นักเรียนไปทัศนศึกษากับทางโรงเรียน และให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเมื่อมีการจัด กิจกรรมทั้งในและนอกโรงเรียน และรองลงมา คือ ส่งเสริมให้นักเรียนติดตามข่าวสารสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉันทนา ภาคบงกช (2537) กล่าวว่า การที่ผู้ปกครองให้ความร่วมมือช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้อง

ด้านเศรษฐกิจด้านข้อที่ผู้ปกครอง มีบทบาทมากที่สุด คือ อบรมสั่งสอนนักเรียนให้รู้จักประหยัดและอดออม รองลงมา คือ หารายได้มาใช้จ่ายสนองความต้องการพื้นฐานในครอบครัวเกี่ยวกับอาหารเครื่องนุ่งห่มที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค การให้ความรักข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทมากที่สุด คือ ดูแลความสะอาดด้านร่างกายของนักเรียนจัดหาเครื่องแต่งกาย และดูแลการแต่งกายให้เหมาะสมกับวัยและโอกาส รองลงมา คือ ดูแลความสะอาดด้านร่างกายของนักเรียนจัดหาเครื่องแต่งกายและดูแลการแต่งกายให้เหมาะสมกับวัยและโอกาส ด้านการป้องกันให้ความปลอดภัย ข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทมากที่สุด คือ ดูแล คุ้มครองนักเรียนให้มีความปลอดภัยจากภัยอันตรายอันเกิดจากการเที่ยวเตร่ การขับขี่รถยนต์ยานพาหนะ การทะเลาะวิวาท การพนัน และประพฤติดนทางชั่วสาว ผลการวิจัยของ ฉันทนา ภาคบงกช (2537) กล่าวว่า การที่ผู้ปกครองให้ความร่วมมือช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้อง สอดคล้องกับหลักธรรมทางพุทธศาสนาขราวาสธรรม 4 คือหลักธรรมที่ผู้ครองเรือนควรปฏิบัติ 4 ประการคือสัจจะ คือ ความซื่อสัตย์ ความจริงใจ ความซื่อตรงต่อกันคนที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ควรมีความซื่อสัตย์ต่อกันทั้งกาย วาจาและใจ จะทำให้เกิดความไว้วางใจกัน ร่วมมือกันพัฒนาครอบครัวให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นในฐานะที่เราเป็นสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัว เราจึงควรแสดงความซื่อสัตย์ต่อพ่อแม่ พี่น้อง และสมาชิกทุกคนในบ้าน เช่น ไม่พูดปด มีความตั้งใจที่จะทำงานตามหน้าที่ด้วยความตั้งใจ เป็นต้น ทมะ คือ การข่มใจ การฝึกฝนตนเองไม่ให้ประพฤติดชั่วคนเราเมื่ออยู่ด้วยกัน ย่อมจะมีความขัดแย้งกันบ้าง สิ่งใดที่ไม่ตรงกับความคิดของเรา เราควรพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบ ไม่ควรแสดงกิริยาอาการโต้แย้งออกมาทันที ถ้าเราสามารถข่มใจและพิจารณาปัญหาให้เข้าใจแล้ว เราก็สามารถแก้ปัญหาด้วยความสงบเรียบร้อย ความยากลำบากทางกาย อดทนต่อการพูดจาไม่สุภาพ และอดกลั้นจิตใจให้อยู่ในความสงบ ไม่โกรธ ไม่อิจฉาริษยาผู้อื่น ถ้าเรามีขันติในเรื่องต่างๆ แล้วจะทำให้เราอยู่ในครอบครัวได้อย่างมีความสุข จาคะ คือ การเสียสละ การแบ่งปันสิ่งของให้แก่ผู้อื่นเราอยู่ใน

ครอบครัวเดียวกัน ควรสละสิ่งของ แบ่งปันของกินของใช้ให้กันและกันตามสมควรแก่ฐานะ การแบ่งปันกันจะทำให้เกิดความสุขทั้งผู้ให้และผู้รับ

ด้านสันตนาการ ข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทมากที่สุด คือ หาโอกาสออกไปรับประทานอาหารนอกบ้านเป็นครอบครัว รองลงมา คือ สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลในครอบครัว หรือญาติพี่น้อง ด้านศาสนาพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทมากที่สุด คือ นำพานักเรียนเข้าวัด ไหว้พระ ฟังธรรม รองลงมา คือ อบรมสั่งสอนให้นักเรียนกระทำแต่ความดีตามแนวทางศาสนา ข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทมากที่สุด คือ กำกับดูแลและแนะนำเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน รองลงมา คือ สอบถามทุกข์ สุข และให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นหรือมีผลต่อนักเรียน ส่วนข้อที่ผู้ปกครองมีบทบาทน้อยที่สุด คือ ประสานงานกับโรงเรียนเกี่ยวกับการรายงานผลการวิจัยของहररा निरुधिर (2535) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองว่าเป็นกระบวนการที่ผู้ปกครอง ครู และบุคคลในชุมชนทำงานร่วมกันนับตั้งแต่การวางแผนการทำงานการเรียนรู้และการตัดสินใจ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาของ ปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนและเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด ขั้นตอน คือ ความอดทน หมายถึง ความอดทนต่อสิ่งที่ไม่ดี อดทนต่อความยากลำบากการอดทนต่อซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉันทา ภาคบงกช (2537) กล่าวว่า การที่ผู้ปกครองให้ความร่วมมือช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับหลักธรรมทางพุทธศาสนาธรรม ๔ คือหลักธรรมที่ผู้ครองเรือนควรปฏิบัติ 4 ประการคือ สังเก คือ ความซื่อสัตย์ ความจริงใจ ความซื่อตรงต่อกันคนที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ควรมีความซื่อสัตย์ต่อกันทั้งกาย วาจาและใจ จะทำให้เกิดความไว้วางใจกัน ร่วมมือกันพัฒนาครอบครัวให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นในฐานะที่เราเป็นสมาชิกคนหนึ่งครอบครัว เราจึงควรแสดงความซื่อสัตย์ต่อพ่อแม่ พี่น้อง และสมาชิกทุกคนในบ้าน เช่น ไม่พูดปด มีความตั้งใจที่จะทำงานตามหน้าที่ด้วยความตั้งใจ เป็นต้น ทุมะ คือ การข่มใจ การฝึกฝนตนเองไม่ให้ประพฤติดุร้ายเมื่ออยู่ด้วยกัน ย่อมจะมีความขัดแย้งกันบ้าง สิ่งใดที่ไม่ตรงกับความคิดของเรา เราควรพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบ ไม่ควรแสดงกิริยาอาการโต้แย้งออกมาทันที ถ้าเราสามารถข่มใจและพิจารณาปัญหาให้เข้าใจแล้ว เราก็สามารถแก้ปัญหาด้วยความสงบเรียบร้อยความยากลำบากทางกาย อดทนต่อการพูดจาไม่สุภาพ และอดกลั้นจิตใจให้อยู่ในความสงบ ไม่โกรธ ไม่อิจฉาริษยาผู้อื่น ถ้าเรามีขันติในเรื่องต่างๆ แล้วจะทำให้เราอยู่ในครอบครัวได้อย่างมีความสุขจากะ คือ การเสียสละ การแบ่งปันสิ่งของให้แก่ผู้อื่นเราอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ควรสละสิ่งของ แบ่งปันของกินของใช้ให้กันและกันตามสมควรแก่ฐานะ การแบ่งปันกันจะทำให้เกิดความสุขทั้งผู้ให้และผู้รับ

การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพีย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำแนกตามอาชีพพบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านด้านที่มีบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่วนด้านที่ผู้ปกครองมีบทบาทน้อยที่สุด คือ บทบาทด้านอิทธิพลเวลา ผู้ปกครองนักเรียนที่ประกอบอาชีพค้าขาย มีบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่ผู้ปกครองมีบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อยที่สุด คือ ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนพิเศษเพิ่มเติมทั้งในและนอกโรงเรียน

ประกอบอาชีพอื่นๆ มีบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่ผู้ปกครองมีบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุดคือ บทบาทด้านศาสนา รองลงมาคือ บทบาทด้านสันตนาการ ส่วนด้านที่ผู้ปกครองมีบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน น้อยที่สุดส่วนด้านที่มีบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน น้อยที่สุด คือ บทบาทด้านการให้การศึกษ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบันผู้ปกครองมีบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้น กระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อบุตรหลานมากขึ้น ได้รับรู้ข่าวสารที่รวดเร็วและมากขึ้น ตลอดจนโรงเรียนก็มีบทบาทมากขึ้นในการสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง เช่น การประชุมผู้ปกครองทุกภาค

เรียน โรงเรียนเยี่ยมบ้าน จึงทำให้ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม อาชีพค้าขาย และอาชีพอื่นๆ มีการปฏิบัติต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ/หลักการของ ฟูสตี กุญอินทร์ (2549) กล่าวว่า บทบาทของพ่อแม่ในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ลูก เป็นบทบาทที่เด่นชัดและมีความสำคัญต่อการวางรากฐานที่มั่นคงให้แก่ชีวิตของเด็ก เป็นที่ยอมรับกันว่า พ่อแม่คือครูคนแรกของลูก นอกเหนือจากการเป็นผู้ให้ชีวิตแล้ว ยังเป็นผู้อบรมเลี้ยงดูให้ลูกมีพัฒนาการที่เหมาะสมทั้งด้านร่างกายอารมณ์ สังคมและ สติปัญญา การอบรมของพ่อแม่มีผลต่อการเจริญเติบโต การแสดงออกบุคลิกภาพและทัศนคติของลูก เด็กเรียนรู้ทั้งจากการอบรมสั่งสอนโดยตรง การฝึกปฏิบัติ และการซึมซับจากสภาพแวดล้อม และตัวแบบที่เด็กเห็นอยู่เป็นประจำในการส่งเสริมการเรียนรู้ของลูก เพื่อให้ลูกเติบโตเป็นคนดี เก่ง และมีความสุข ตามแนวทางของการปฏิรูปการเรียนรู้ พ่อแม่ต้องมีภาระหน้าที่หลายประการ ได้แก่ หน้าที่การจัดให้ลูกได้รับการศึกษาตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้พ่อแม่ผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับรวมทั้งการศึกษาที่นอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ตามความพร้อมของครอบครัว สำหรับการให้การศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป พ่อแม่มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ลูกได้ศึกษาต่อตามความสามารถ ความสนใจ และความถนัด เพื่อการประกอบอาชีพในอนาคตตามหลักพุทธธรรมข้อปฏิบัติของอิทธิบาท 4 คือฉันทะคือความพอใจในงานที่ทำหรือในสิ่งที่จะศึกษาเล่าเรียน

สรุปผลการวิจัย

บทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ศูนย์เครือข่าย บ้านไผ่เมืองเพี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 อยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้านโดยด้านที่ผู้ปกครองมีบทบาท มากที่สุดคือ บทบาทด้านเศรษฐกิจ รองลงมา คือ บทบาทด้านสันติภาพ ส่วนด้านที่ผู้ปกครองมีบทบาทน้อยที่สุด คือ บทบาทด้านอุทิศเวลา

ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพี้ย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำแนกตามอาชีพโดยรวม และรายด้านผู้ปกครองนักเรียนมีบทบาทไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการให้การศึกษา โรงเรียนควรประชุมผู้ปกครองนักเรียนให้เข้าใจในบทบาทการให้การศึกษาแก่นักเรียนในฐานะที่เป็นผู้ปกครองตามหลักธรรม อิทธิบาท 4 วิมังสาคือการคิดให้รอบคอบใช้ปัญญาพิจารณาไตร่ตรองงานที่ทำว่า มีข้อบกพร่องอะไรที่ควรแก้ไขหรือควรเพิ่มเติมอะไรซึ่งจะทำให้งานนั้นดีขึ้น

1.2 ด้านเศรษฐกิจ ผู้บริหารและครูควรทำความเข้าใจกับผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมสนับสนุนด้านเศรษฐกิจให้เพียงพอ ตามหลักธรรมฆราวาสธรรม 4 คือ จาคะการเสียสละแบ่งปันสิ่งของให้แก่ผู้อื่น เราอยู่ในครอบครัวเดียวกันควรสละสิ่งของแบ่งปันของกินขงใช้ให้กันและกันตามสมควรแก่ฐานะการแบ่งปันกันจะทำให้เกิดความสุขทั้งผู้ให้และผู้รับ

1.3 ด้านการให้ความรัก ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นควรทำความเข้าใจกับผู้ปกครองโดยใช้ช่วงเวลาการประชุมผู้ปกครองหรือโครงการการติดตามเยี่ยมบ้านนักเรียนตามหลักธรรมทางพุทธศาสนา คือขันติ ความอดทนต่อสิ่งที่ไม่ดี อดทนต่อความยากลำบาก

1.4 ด้านการป้องกันให้ความปลอดภัย ครูควรร่วมมือกับผู้ปกครองในการดูแลป้องกันให้ความปลอดภัยกับนักเรียน โดยจัดตั้งเป็นเครือข่ายผู้ปกครองในการสอดส่องดูแลตามหลักพุทธธรรมที่ว่าทมะ คือการข่มใจ การฝึกฝนตนเองไม่ให้ประพฤดิชั่ว

1.5 บทบาทด้านสันติภาพ การทำความเข้าใจกับผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการสันติภาพ ซึ่งมีผลต่อด้านสุขภาพจิต ร่างกาย สติปัญญาของนักเรียนตามหลักพุทธธรรม คือสัจจะคือความซื่อสัตย์ ความจริงใจ และซื่อตรงต่อกัน

1.6 ด้านศาสนา ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนให้ประพฤติปฏิบัติตามศาสนาที่ตนนับถือและให้เป็นไปตามขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมตามหลักธรรมพรหมวิหาร 4 คือความเมตตาคือความรักความปรารถนาดีอยากให้ผู้อื่นมีความสุข

1.7 ด้านการอุทิศเวลา ผู้ปกครองควรอุทิศเวลาให้กับนักเรียนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตามหลักธรรมอิทธิบาท 4 วิธีระคือความเพียรพยายามในการทำงานให้สำเร็จ ไม่ย่อท้อต่อการทำงาน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบในตัวแปรอื่นๆ นอกจากอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพีย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 2

2.2 ควรมีการศึกษาเรื่องนี้ในเชิงคุณภาพ โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงลึกได้ เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกต บทบาทของผู้ปกครองนักเรียนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายบ้านไผ่เมืองเพีย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 2

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). คู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ฉันทนา ภาคบงกช. (2537). ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย ชุมชนวิสาหกิจศึกษาปฐมวัยหน่วย ที่ 8. นนทบุรี:

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ผุสดี เรืองศรีมัน. (2533). บทบาทของผู้ปกครองหรือครูในการส่งเสริมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีสติปัญญา

เลิศและความสามารถพิเศษ กรุงเทพมหานคร. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

สุพจน์ เบญจมฤต. (2542). การศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาและแนวทางการจัด

การศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนพลูตาหลวงวิทยา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี. (การศึกษา

มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).

หรรษา นิลวิเชียร. (2535). ปฐมวัยศึกษาหลักสูตรและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.